

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

No digueu “teleporqueria”

Mai m'he sentit còmode amb el concepte *teleporqueria*. És més, considero que algú que es dedica a comentar i analitzar la televisió, ja sigui de manera frívola o aprofundida, no es pot permetre el luxe d'utilitzar un tòpic tan tronat i desproveït de sentit. Dir *teleporqueria* és dir ben poca cosa, és una grollera generalització que durant un temps va servir per etiquetar una sèrie de continguts però que ara mateix ha esdevingut vague i empobridora. Tot plegat ve a tomb perquè ahir vaig llegir una entrevista de l'agència Efe a Manuel Villanueva, director de continguts de Tele-5. “El terme *teleporqueria* l'han encunyat els que menyspreen la televisió”, diu Villanueva. Home, és una afirmació plausible però no sé si del tot exacta. Estic d'acord que molta gent parla malament de la televisió perquè no li agra-

És una grollera generalització, un tòpic tronat i sense sentit

da, perquè considera que és una manifestació cultural de segona categoria. Així mateix, resulta innegable que avui dia una gran part dels continguts de la televisió –bàsicament de la privada– poden resultar ofensius per a molta gent poc habituada a l'escatologia, la morbositat gratuïta, la xafarderia o la informació de successos. L'afirmació de Villanueva és fàcilment rebatible. El que es coneix com a teleporqueria, més enllà del terme que ho etiqueta, existiria igualment encara que ningú hagués decidit anomenar-ho així, encara que els que menyspreen la televisió no en parlessin amb to despectiu. Per tant, la discussió proposada és tan estèril i fútil que s'esgota al cap de dos segons de posar-s'hi a pensar.